

Rada města Třebíče 27. října proběhla podle zaběhnutého scénáře z poslední doby. Radní „nadělili“ pěkný dáreček, téměř 863 tisíc korun, staviteli tělocvičny ZŠ Václavské náměstí. Kdo byl tím šťastným? No jako obvykle. Stavební firma Outulný, v daném případě ve sdružení se Zlínstavem a DISem. Další dáreček v podobě navýšení ceny dostala firma SIS z Brna. Ta navýšila cenu zakázky na revitalizaci sídliště Horka-Domky o 75 tisíc. Proti Outulným čučkaři. Ale co je doma, to se počítá.

Schůze rady číslo 129 se však přece jen od dřívějších lišila. Zatímco v minulosti si radní přilepšovali skrytě, například teplými židlemi v různých správních a dozorčích radách, rozdáváním povolenek k parkování a vjezdu na cyklostezku, zaměstnáváním rodinných příslušníků v organizacích zřízovaných městem a jinými více či méně maskovanými způsoby, nyní již do popelnice odhodili poslední zbytky etiky.

Nejprve si vzájemně schválili odkup mobilů a počítače za odhadní velmi nízkou cenu. Žádné nepotřebné či vyřazené přístroje! Zdá se, že prodej podle pravidla „rada sobě“ může být v příkrém rozporu se zákonem. Špičkový téměř nový notebook Lenovo TP R 500 včetně bohatého programového vybavení a příslušenství si Stanislav Mastný (levá ODS) „zprivatizoval“ za 10 800 korun a k tomu si za směšných 680 korun přihodil mobil Nokia 3109. Lidovec Jan Karas si nadělil zánovní mobil Nokia 6700 za něco málo přes tři tisíce (!!!) korun, socialista Miloš Mašek ho však „trumfнул“ 16ti Giga bitovým IPhonem za 7 000 korun. Vše podle znaleckého posudku. To musel být znalec!

Nezůstalo jen u elektroniky. Radní si z radnice udělali také klenotnictví. Novým občanům město obvykle dává do vínku stříbrný řetízek s pečetí. Pro mimořádné příležitosti byl určen zlatý dárkový přívěs s erbem města, o váze 5,5 gramu.

A jak tady dopadlo s tímto klenotnickým kupčením? Stříbro v pořizovací hodnotě 401 korun uvízlo za nehty Stanislava Mastného, Miloše Maška a dokonce i Vladimíra Malého. Větší bere vše, řekl si Ivo Uher a bral hned dva kousky. Prý pro přátele. Aby ani on osobně nepřišel zkrátka, bral ještě zlatý přívěs s pečetí v pořizovací ceně před deseti lety 2 230 korun českých. Aby to jeho partajnímu kolegovi Stanislavu Mastnému nebylo líto, přiklepli i jemu jeden zlatý přívěs.

Zlaté přívěsy byly vyrobeny pouze tři a měly být uděleny jen při opravdu výjimečných případech. Taková příležitost byla dosud jen jedna. Narození prvního Třebíčánka v novém tisíciletí. Odchod „ostrých hochů“ do propadliště dějin je tedy druhou příležitostí.

Pro případy odkupu šperků změnili radní (oproti elektronice) metodiku tvorby kupní ceny. Žádný znalecký posudek, ale pořizovací cena! Proč? Důvod je jasný. Ceny drahých kovů šly za několik uplynulých roků strmě vzhůru. „Zlato za těch více než deset let podražilo na více než dvojnásobek,“ potvrdil nám odborník z oboru klenotnictví. Totéž se týká i práce. Znalecký posudek by musel tyto skutečnosti zohlednit a kupní cena by tomu musela odpovídat. Zdá se, že se radní pravděpodobně dopustili trestného činu zanedbání povinností při správě cizího majetku.

Takové zacházení s veřejným majetkem nemá obdoby. Je to v Třebíči poprvé. Nu což. Všechno je jednou poprvé.

František Ryněš